

Це моє місто...

Зелене серце нашого міста – парк культури і відпочинку імені Тараса Шевченка в останні два роки помітно оновився. Колишній князівський парк повертає собі колишню славу. Раніше хронічне недофінансування і недбале керівництво призвели до його занепаду. Втім, два роки тому навесні парк отримав друге дихання і шанс стати прибутковим. Нова ера головного парку Рівного розпочалася з призначенням молодого й амбітного керівника міського об'єднання парків культури та відпочинку Андрія Черепанова. Енергійний агроном і економіст, словом, господарник в одній особі, він одразу задумався, як оновити центральний парк міста за нинішніх умов, коли бюджетних коштів обмаль. Проте, коли є бажання та ініціатива, кошти знаходяться. Про це свідчать ті зміни, що відбуваються в парку.

Не роки, а десятиліття парк Шевченка пас задніх за прибутковістю. Це насамперед дивувало молодого й підприємливого керівника. Адже парк – величезний, територія – цікава, можливості – великі, а в підсумку – збитки. Перше, що зробив директор, – на нових умовах за реальними ринковими цінами переуклав угоди з приватними торговцями та власниками атракціонів.

– Я змінив підходи до укладання угод з підприємцями. Завдяки цьому вже в перший рік ми отримали прибуток. Комунальне підприємство відчуло, що ми можемо робити дещо й самі, а не тільки за бюджетні кошти. Зокрема, здали в оренду приміщення. Раніше намагалися здати в оренду більярдну, але не виходило, адже це приміщення потребувало чималих сум на опалення. Нинішні орендарі за свій кошт зробили ремонт і відкрили піце-

рію. Від цієї оренди ми маємо щомісяця 30 тисяч гривень. Кафе «Шахівка» за оренду платить 10 тисяч гривень. Отже, ми маємо стабільний доход від оренди. Крім того підприємців, які щороку виставляють в парку атракціони, зобов'язали сплачувати фіксовану суму. Раніше вони платили парку 10 відсотків від прибутку. Проконтролювати ж їхній зарібок було неможливо, бо вони працювали переважно без квитків і готівку клали в кишеню. Зараз ми зроби-

ли так, що підприємці в будь-якому випадку мають сплатити зазначену в договорі суму. Коли ж продають більше квитків, то з того прибутку теж мають сплатити частину.

Новації парку підтримала Рівнерада – з міського бюджету виділили кошти на реконструкцію туалетів, ремонт адміністративного приміщення, укладання бруківки в центрі парку.

За кошти, зароблені господарською діяльністю, у парку провели поточний ремонт пам'ятника Шевченка, реконструюють нижню виставку, що має стати візитівкою парку. Нині виготовляють проект реконструкції літньої естради та фонтанів.

За кошти міста, виділені з екологічної програми, для парку придбали дробильне обладнання за 20 тисяч гривень,

– Ми почали формувати клумби, на яких ростуть недешеві рослини, а їх потрібно два-три рази на рік підживлювати. Мінеральні добрива дорогі, – розповідає Андрій Черепанов, – і не завжди

ефективні. Придбавши дробильне обладнаннями, можна сказати, вбили двох зайців. Замість того, щоб вивозити гілки на звалище, ми їх подрібнюємо і переробляємо на компост. Його можна використовувати і як органічне добриво, і для мульчування ґрунту.

На компост у парку переробляють і листя. Цього органічного добрива цілком достатньо для власних потреб парку. Можна було б і продавати, але цього не дозволяє застарів статут комунального підприємства.

Крім зміни підходів до укладання договорів з підприємцями, здачі в оренду збиткових приміщень, що висіли на шії парку мертвим тягарем, директор відразу взявся до оптимізації штату. Звільнив зайвих адміністраторів, яких, за його словами, було занадто, проте найняв двох сторожів, адже в парку частенько крадуть рослини. Крадіїв стало менше та й безпечніше нині в парку темної пори доби, притому не тільки завдяки сторожам, а й камерам, які з'явилися тут з ініціативи Андрія Черепанова. Домігся він і збільшення кількості поліцейських патрулів на алеях парку. Остання з обнов – антивандальні лавочки.

– Були критики, які казали, що в парку треба було поставити гарніші, ковани лавочки. Зате ми дуже задоволені, що всі лавочки на своєму місці, вандали їх справді не можуть подужати. Так, ламали бруски, але ми до того були готові й замінили їх. Головне, що металева конструкція дуже міцна і її ще ніхто не зміг зламати і вкрасти. Все, що змогли зробити, – викопали й кинули, бо не донесли, – розповів Андрій Черепанов.

За останні роки у парку Шевченка висадили: понад 50 різноманітних ялин, 100 туй, 150 ялівців, 150 барбарисів. Тут також з'явилася алея канадських кленів.

... а це я в ньому

Під Одесою, в місті Южному, займався вирощуванням троянд з околірковкою. Хотів організувати такий бізнес і тут, але не склалося. Після того почав працювати у сфері ландшафтного дизайну. Займався й займаюся системами автоматичного поливу, – розповів нашому кореспонденту Андрій Черепанов.

Але два з половиною роки тому, коли в черговий раз шукали нового керівника для парку Шевченка, Андрій Черепанов подав документи на конкурс. Тоді він працював комерційним директором підприємства, що займається ландшафтним проектуванням, будівництвом водоспадів, фонтанів, альпійських гірок, посівом та облаштуванням газонів. Тобто в нього був досвід не тільки спеціаліста з ландшафтного дизайну, а й управлінця фінансиста.

– Я – кориній рівнянин. Для мене парк – улюблене місце відпочинку і я завжди мріяв про яскравий вічнозелений парк,

як ті, що бачив у європейських країнах, як-то в Австрії чи Польщі. Знав, що тут непроста ситуація, але це мене не злякало, – зазначає Андрій Черепанов.

Крім благоустрою парку він бореться за кожен його клаптик, відвойовуючи землю в недобросовісних орендарів. Аби охочих відхопити кусочок парку поменшало, домігся проведення ревізії землі.

– Поки я тут керівник, нікому не віддам жодного шматочка землі. А бажаючих багато: Ліоніс, Домінус, Парк-хаус, – наголошує Андрій Черепанов.

Погодитись очолити парк у тих умовах, у яких він перебував два роки тому, мало хто зголосився б. Але Андрій Черепанов таки став тим кризовим менеджером, якого потребувало занедбане об'єднання парків. Радикальні переміни, які він почав втілювати з перших своїх днів роботи, як показав час, прижилися.

Ніла ВОВЧИК

З усіх керівників міських комунальних підприємств **Андрій Черепанов** чи не наймолодший – 32 роки.

– Мене знають у місті як спеціаліста з ландшафтного дизайну. Маю багато напрацювань та партнерських стосунків із польськими колегами, які займаються вирощуванням посадкового матеріалу. Їздив Європою, набирався досвіду. Було таке, що працював руками у теплицях.